

**BOŽIĆNA PORUKA NADBISKUPA ZAGREBAČKOGA
KARDINALA JOSIPA BOZANIĆA**

PRIVLAČNOST BOŽIĆA

Milost vam i mir od Gospodina koji dolazi!

1. U zajedništvu vjere i Crkve srdačno vas sve pozdravljam. Zahvalan sam, braćo i sestre, Gospodinu za sve znakove njegove prisutnosti i za mogućnost da u službi nadbiskupa zagrebačkog po ovoj poruci budem s vama. Zahvalan sam za otvorenost srca svakoga od vas, osobito unutar vaših obitelji, jer Bog i ovoga Božića kuca i dolazi k nama tražeći spremnost prihvatanja njegove neizrecive novosti koja može živjeti samo ako je ukorijenjena u srcu. S pouzdanjem u Božju Radosnu vijest dolazim k vama i čestitam vam Božić.

Božićni je blagdan pun draži, ispunjen je milinom i pjesmom. Približava nas Bogu – samoj Ljepoti. Novom svježinom usmjeruje nas na vrjednote izvornoga humanizma, koje je danas potrebno ponovno otkriti i posvijestiti.

Božić je nadasve objava jednog Događaja. Rođenje Isusa u Betlehemu govori da nas Bog neizmjereno ljubi i da je došao da bude jedan od nas. Bog nas više ne ostavlja. Nijedan čovjek ne može pobjeći od svoga Stvoritelja, niti se može sakriti pred Bogom, koji dolazi da nas traži. Ne možemo pobjeći od Boga, jer njegova nas ljubav predusreće. On je postao čovjekom kako bi nam bio sasvim blizu. Sin Božji se rodio u Betlehemu da bi nam donio radost i mir.

Božić govori istinom

2. Ma kakve bile društvene okolnosti i zemaljska predviđanja budućnosti, Božić uvijek privlači. U čemu je njegova ljepota i gdje se nalazi snaga njegove privlačnosti? Zacijelo ne u pokušaju da se pobjegne iz stvarnoga života u izmišljeni svijet koji ne prihvaća napor i žrtvu. Otajstvo Božića, jer je otajstvo, vraća čovjeka na temeljnu istinu o njemu samome i o svijetu u kojemu živi. Otajstvo objavljuje izvor i svrhu, smisao svega za što nisu dostatni ljudski odgovori.

Božić privlači, jer govori istinom. Koliko god se čovjek u svojim traženjima i lutanjima priklanjao raznim odgovorima, duboko u sebi osjeća istinitost čežnje koja upućuje na Boga. Božji pojavak u obličju čovjeka sjaji nebeskim darom i preobražava povijest.

Kada proroci naviještaju dolazak spasenja na zemlju govore rječnikom radosti, svjetla, oslobađanja, darivanja, mira i privržene ljubavi (usp. Iz 9, 1-3. 5-6). Proročke su se riječi ostvarile u Isusu Kristu, u Božjoj milosti, koja odgaja čovjeka da živi po Božju, pobožno, odričući se grijeha. Isus dolazi u malenosti, objavljuje se u jednostavnosti i dobrostivosti te govori služenjem: »On sebe dade za nas, da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela« (Tit 2, 14). Božić govori o našem mjestu u velikom otajstvu po kojem smo postali »baštinici života vječnoga« (Tit 3, 7).

Božić svakoga poziva

3. Božić je privlačan jer svakoga poziva, a nikoga ne prisiljava da ga prihvati. Božić je privlačan, jer nije poput ljudskih ideologija. U Božiću ima mjesta za svakoga čovjeka koji iskreno traži sreću. To ljudsko traženje konačno pronalazi

sebe u Bogu te postaje nasljedovanje Krista u prepoznavanju Boga u ljudima i u služenju ljudima. Tko nije spreman prihvatiti tu istinu, ne treba se čuditi vlastitomu osjećaju nezadovoljstva.

Božić izaziva i privlači istinom, čak i onda kada se čovjek namjerno od njega želi udaljiti ili ga pretvoriti u neko sredstvo zabave radi zemaljske koristi. Takve karikature božićnoga slavlja, koje se ponekad žele nametnuti, pojedincima i društvu donose samo pogubno zavaravanje, ostavljajući tek pojačan okus gorčine i razočaranja, otvarajući izvore novih nesuglasja, nesporazuma i sukoba. No, Božić u susretu s takvim pokušajima privlači još snažnije, jer ljudi ne mogu živjeti zarobljeni u mreži vlastite nedostatnosti. Osjećamo da svaki put kojim krenemo, ne mareći za Boga, vodi u nesigurnost i strah, odvlači u bespuća. Takav put je ujedno i zanemarivanje čovjeka koji završava u samoći, daleko od radosti.

Božić je otvaranje prostora Bogu

4. U vremenu došašća i u božićnome slavlju, jasno se odražavaju razlozi zašto je Božić privlačan. Božić je otvaranje prostora Bogu u kojemu se čuje govor obećanja i nade. Ponovno započeti od Boga – to je ključno pitanje, pitanje svih pitanja suvremenosti, na koje često upozorava papa Benedikt XVI. Sveti Otac napominje da je mentalitet koji se odriče nadnaravnoga nesposoban razumjeti i očuvati vrijednost čovječnosti. Upravo taj mentalitet stvorio je krizu koju živimo, krizu koja je prvotno kriza značenja i vrijednosti, a koja se tek odražava u gospodarskoj i društvenoj krizi. Pitanje o Bogu nalazi se upisano u ljudska srca kao žudnja za istinom, srećom i slobodom. I tko u sebi ponovno probudi pitanje o Bogu otvara se nadi, zbog koje se vrijedi suočiti s tegobama sadašnjosti (usp. Govor sudionicima XXV. plenarne skupštine Papinskoga vijeća za laike, 25. studenoga 2011.).

Božić privlači istinom da Bog dolazi k čovjeku, da je po Isusu Kristu nebo otvoreno i da je zaživjela nada koju ne mogu uništiti ljudske stranputice i grijesi. Božić otkriva pravu vrijednost čovjeka i oživotvoruje obećanje ljudske besmrtnosti. Božić, dakle, privlači ljepotom dolaska, ali ta ljepota ovisi o stavu iščekivanja. Onaj tko ne čeka gorljivim srcem, dolazak mu može djelovati blijedo i nedorečeno. Kršćansko čekanje je sve dublje upoznavanje Onoga koga se čeka. Za nas vjernike Kristov dolazak znači dublje upoznavanje istine svoje vjere i svjedočenje te istine drugima. Po tome se rađa onaj osjećaj radosne nestrpljivosti koja je vidljiva u životima svetaca: čas kao ushit prepoznavanja Boga, čas kao sjeta što ga nisu prije upoznali. To je onaj osjećaj koji je u liturgiju unio molitve i pjesme prožete zazivima što skorijega dolaska, odnosno produžio stav Blažene Djevice Marije kojim Bogu odgovara vlastitom predanošću izraženom riječima: »Neka mi bude«, u kojima je sadržano žarko htijenje da se navještaj dogodi što prije.

Božić stvara zajedništvo

5. Božić privlači stvaranjem i življenjem zajedništva, a najljepša slika zajedništva nedvojbeno je obitelj prožeta Kristovom prisutnošću i njegovom snagom. Papa Benedikt XVI., koji nam je ove godine podario predivno iskustvo pastirske blizine svojim pohodom, u Zagrebu nam je poručio: »Dobro obitelji je dobro i Crkve. Želio bih istaknuti ono što sam tvrdio prije: ‚Izgradnja svake pojedine kršćanske obitelji smješta se unutar veće obitelji Crkve, koja je podupire i nosi sa sobom. I obratno, Crkvu grade obitelji, male kućne crkve’. Molimo Gospodina da obitelji budu uvijek više male Crkve, a crkvene zajednice da budu više obitelj!«

A obraćajući se poglavito pastirima, ustvrdio je: »Vaš svakodnevni rad odgajanja u vjeri novih naraštaja, kao i priprave na brak i praćenje obitelji, glavni je put obnove Crkve, kojim se također oživljava društveno tkivo zemlje«. Hrvatske katoličke obitelji Sveti Otac je pozvao na svjedočenje: »Uz riječ Crkve, veoma je važno i svjedočenje te zauzetost kršćanskih obitelji, vaše konkretno svjedočanstvo, posebno kao potvrda nepovredivosti ljudskoga života od začeca do njegova prirodnoga skončanja, što je jedinstvena i nezamjenjiva vrijednost obitelji utemeljene na braku i na potrebi zakonskih odredbi koje bi podupirale obitelji u zadaći rađanja i odgoja djece. Drage obitelji, budite hrabre!

Ne popuštajte sekulariziranom mentalitetu koji nudi suživot kao pripravu ili čak kao zamjenu za brak! Pokažite svojim životnim svjedočanstvom da je moguće ljubiti poput Krista, bezrezervno, da se nije potrebno bojati brige za drugu osobu! Drage obitelji, radujte se očinstvu i majčinstvu! Otvorenost životu znak je otvorenosti prema budućnosti, pouzdanja u budućnost, kao što poštivanje naravnoga zakona oslobađa osobu, a ne ubija je!« (Homilija u euharistijskome slavlju na hipodromu, 5. lipnja 2011).

Upravo ovogodišnji Papin pohod našoj domovini pokazao je istu snagu i vrijednost koja se nalazi u središtu proslave Božića. Kako je samo bilo dirljivo, poučno i nadahnjujuće živjeti dane toga zajedništva. Otkrili smo ponovno ono lice Crkve i Hrvatske koje raduje, s kojim se lako suočava sa svakom poteškoćom. Bog nam je u baštinu ostavio ta događanja, da ne bismo posumnjali u njegovu blizinu i u vrijednosti koje nam je povjerio. Vidjeli smo kako zajedništvo živi po nesebičnosti i odgovornosti za bližnje, što se tako lijepo očituje u obiteljima.

Mladi žele Boga u svojim životima

6. Draga braćo i sestre, u ovogodišnji se Božić skupljaju darovi spomena i nadanja. Papin pohod u lipnju usmjerio nam je pozornost ne samo na obitelji, nego na znak naših mladih. Oni su izrasli iz obiteljskoga ozračja i društvenih okolnosti, tijekom posljednjih dvadeset godina obilježenih snažnim gibanjima, od nametnutoga napada i strašnoga rata protiv hrvatske slobode do previranja s uznemirujućim predznacima iskrivljavanja prošlosti i nijekanja kršćanskih vrijednosti.

O Papinu pohodu hrvatska katolička mladež očitovala je da zna živjeti Kristov dolazak, da prepozna je ljepotu Crkve i da nosi poruku nade. Od nas odraslih traže iskrene i istinite odgovore na pitanja i čežnje koje žive u njima. Naši će odgovori biti vjerodostojni i čvrsti, ako su povezani s ljubavlju i otajstvom Života. Obitelj najlakše otkriva te odlike, podudarne s privlačnošću Božića.

Danas nipošto nije lako odgajati djecu i mlade, ali ta je zadaća puno lakša ako dopustimo da se u odgoju odražava snaga Božjega utjelovljenja. Tada odgojni prostori nose otvorenost prema Bogu i drugima; postaju mjesta otkrivanja nutarnjega bogatstva, razgovora, slušanja, osjećaja vrijednosti i brige za druge. Hrvatsko društvo snagom Kristova utjelovljenja može doživjeti preporod i obnovu, ako odgaja za kršćanske vrijednosti. Naraštaj hrvatskih djevojaka i mladića to očekuje te pokazuje da je spreman založiti se za to. Mladi su na Trgu bana Jelačića podigli oči prema Bogu koji je ostao s nama pod prilikom Kruha; zadržali su se u molitvenoj tišini, osluškujući Božji glas, a jednako smo tako i mi osjetili njihova srca koja žele Boga u svojim životima.

Bog nas je privukao u svoju ljubav u Isusu Kristu

7. Božić je otvoren prostor susreta, tako potreban čovjeku. Novost je to koja se ne može svesti samo na čovjeka i njegovu dobru volju. Taj je susret plod Duha. To je razlog privlačnosti Božića. U njemu ne progovara isključivo čovjek i nije najprije čovjek, nego Bog. Sve što čovjeka istinski privlači, što zadire do dna njegova bića ne pripada njemu. Ljubav u susretu s Bogom nije prolazan osjećaj, i nije samo osjećaj, nego način življenja u kojem je čovjek spreman trpjeti i to trpljenje ne shvatiti kao žrtvu, nego kao radost. Tu je srce Božića. Ako smo to spremni usvojiti, otkrit ćemo što se sve krije iza ukrašavanja, blagosti, pjesama, darivanja, nježnosti, susretljivosti . . .

Drage hrvatske obitelji, živite u zajedništvu vjere i ljubavi. Usudite se unijeti zajedničku molitvu u svoje domove. Tamo gdje se zajednički moli nestaju sukobi i svađe; nestaju nepravde i nasilja, nepoštenja i sebičnosti; srca se mijenjaju i jača sigurnost Božje prisutnosti koja u trpljenju ne vidi besmisao, nego Božje lice iz noći Rođenja i u svjetlu Uskrsnuća.

Draga braćo i sestre, sigurno ćete doživjeti radost, ako se okupite oko jaslica, molite jedni za druge, oprostite jedni drugima, očitujete blizinu, zahvalnost i ljubav te svoje buduće korake preporučite Bogu koji čeka samo to: da ga primite u svoje srce i u svoj dom. Bog nas je privukao u svoju ljubav u Isusu Kristu i darovao nam zagovor nebeske Majke da bismo druge privlačili svojom ljubavlju.

Sretan vam Božić i neka iz te sreće izvire blagoslov za novu 2012. godinu!

U Zagrebu, o Božiću 2011. godine.

† **Kardinal Josip Bozanić**
nadbiskup zagrebački i metropolit

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr